

Oğlan ve Küçük Köpek Yavrusu

Aysel Banu YAVUZAL

Ođlan ve Kűçűk Kűpek Yavrusu

Aysel Banu YAVUZAL

Sakin bir sokağın sonundaki sıcacık bir evde, kum rengi kahverengi saçlı ve ön dişleri aralıklı gülümseyen bir oğlan yaşardı. Hardal sarısı tişörtler ve mavi kot tulumlar giyerdi. Güneşli bir sabah, annesiyle birlikte hayvan kurtarma merkezine gittiler. Oğlanın kalbi heyecandan küt küt atıyordu. Bir yuvaya ihtiyacı olan küçük bir köpek yavrusuyla tanışacaktı. Yavru köpeğin onu sevmesini umuyordu.

Kurtarma merkezinde minik bir köpek yavrusu bir köşede tek başına oturuyordu. Yumuşak krem ve ten rengi tüyleri, bir sarkık kulağı ve bir de dik duran kulağı vardı. Büyük, koyu çikolata rengi gözleri korkmuş görünüyordu. Oğlan dizlerinin üstüne çöktü ve yumuşak bir sesle konuştu. "Merhaba, küçük," diye fısıldadı. Yavru köpek ucu beyaz kuyruğunu azıcık salladı. Oğlan hemen bu yavru köpeğin kendisi için doğru köpek olduğunu anladı.

Ođlan yavru köpeđi nazikçe kucađına aldı. Yavru köpek kollarında sıcak ve küçücük hissettiriyordu. Minik gümüş bir etiketi olan yumuşak mavi bir tasma takıyordu. "Sana Pip diyeceđim," dedi ođlan. Pip ođlanın yanađını yaladı. Ođlan güldü. Pip'e sonsuza dek güvenli bir yuva vereceđine söz verdi. Eve dönerken Pip ođlanın kucađına kıvrıldı ve uykuya daldı.

Evde Pip utangaç ve korkmuştu. Kanepenin altına saklandı ve çıkmak istemedi. Oğlan yere oturdu ve bekledi. Acele etmedi, zorlamadı. Kanepenin yanına birkaç lezzetli ödöl maması koydu. Pip'in küçük siyah burnu seğirdi. Yavaşça, yavru köpek sürünerek dışarı çıktı. Ödöl mamalarını kokladı ve yedi. Oğlan gülümsedi. "Aferin Pip," dedi yumuşak bir sesle.

Ertesi gün ođlan eđitime bařladı. Kemerinde yeřil kanvas ödöl maması kesesi vardı. "Otur, Pip," dedi nazıkçe. Pip ne yapacađını bilmiyordu. Ođlan bir ödöl mamasını Pip'in burnunun üstünde tuttu. Pip oturdu. "Evet! Güzel oturuř!" diye sevindi ođlan. Pip'e ödöl mamasını ve sevgi dolu bir sıvazlama verdi. Pip'in kuyruđu sallandı. Eđitim eđlenceliydi!

Her gün basit beceriler çalıştılar. Ođlan, "Pip, gel!" diye seslenirdi ve Pip kořarak ona gelirdi. Bazen Pip bir yaprak ya da bir böcekle dikkati dağılırdı. Ođlan sabırlıydı. Hiç bağırmadı. Bekledi ve yeniden denedi. Ödöl mamaları ve neřeli övgülerle Pip, eğitim zamanının günün en güzel zamanı olduğunu öğrendi. Ođlana giderek daha çok güvenmeye başladı.

Pip oturmayı ve çağrıldığında gelmeyi öğrendi. Yemeğini beklemeyi ve tasmayla güzelce yürümeyi öğrendi. Oğlan her zaman ödül maması ve övgü kullandı. Pip'in büyük koyu gözleri sevinçle parladı. Oğlanı her yerde takip etti. Oğlan gurur duydu. "Çok akıllısın, Pip," dedi. Pip mutlu mutlu havladı ve oğlanın elini yaladı.

Kısa süre sonra Pip artık utangaç değildi. Oğlanı kapıda kuyruğunu sallayarak karşıladı. Oynamak için topunu getirdi. Oğlan ve Pip her şeyi birlikte yaptılar. Arka bahçede top oynadılar. Parka yürüdüler. Hatta yan yana şekerleme yaptılar. Pip koşarken sarkık kulağı sallanıyordu. Oğlan güldü ve onunla koştu. Bir takımdılar.

Bir gün ođlan ve Pip parka gittiler. Pip bir sincap gördü ve fırlayıp kaçtı. Ođlan, "Pip, gel!" diye seslendi. Pip durdu ve arkasına baktı. Eğitiminı hatırladı. Ođlana doğru koşarak geri döndü. "Güzel geliş!" diye sevindi ođlan. Pip'e bir ödöl maması ve kocaman bir sarılma verdi. Pip kendini güvende ve sevilmiş hissetti. Ođlana her zaman güvenebileceğini biliyordu.

Evde oğlan ve Pip yeni numaralar çalıştılar. Pati vermeyi ve yuvarlanmayı öğrendiler. Pip ödül mamalarını ve övgüleri çok sevdi. Oğlan da Pip'i mutlu görmeyi çok sevdi. Dostlukları her gün daha da güçlendi. Pip artık korkmuş bir kurtarılmış yavru köpek değildi. Kendine güvenen, oyunbaz bir arkadaştı. Oğlan onu sahiplendiği için çok mutluydu.

Bir akşam dışarıda gürültülü bir fırtına koptu. Pip korktu. Titredi ve masanın altına saklandı. Oğlan yanına oturdu ve yumuşak bir sesle konuştu. "Sorun değil, Pip. Ben buradayım." Pip'in yumuşak tüylerini okşadı ve ona ödül maması verdi. Pip oğlana sokuldu. Oğlanın sakin sesi Pip'in kendini güvende hissetmesine yardımcı oldu. Kısa süre sonra Pip titremeyi bıraktı. Oğlanın elini yaladı.

Ođlan ve Pip birlikte cesur olmayı alıřtılar. Ođlan, Pip'e yksek sesler sırasında sakince oturmayı ğretti. dl mamaları ve vglerle Pip, korkutucu seslerin geip gittiđini đrendi. Ođlan sabırlı ve nazikti. Pip, ođlanın onu her zaman koruyacađına gvenmeye bařladı. O gece Pip ođlanın yatađına kıvrılıp uyudu. İki de kendini gvende ve sıcakık hissetti.

O günden sonra Pip oğlana tamamen güvendi. Oğlanı her yerde takip etti. Arka bahçede ve ötesinde maceralara çıktılar. Pip'in birbirine benzemeyen kulakları sevinçle dikildi. Oğlanın yeşil ödül maması kesesi her zaman ödülllerle doluydu. Sırf eğlence olsun diye yeni beceriler çalıştılar. Eğitim onların özel zamanıydı. Dostlukları dünyadaki en güzel şeydi.

Oğlan ve yavru köpek en iyi arkadaş oldular. Birlikte oynadılar, birlikte öğrendiler ve birlikte büyüdüler. Pip artık utangaç bir kurtarılmış yavru köpek değildi. Mutlu ve güvenen bir köpekti. Oğlan, birlikte yaptıkları nazik ve sabırlı eğitimle gurur duydu. Her gün dostlukları daha da güçlendi. Her zaman birbirlerinin yanında olacaklarını biliyorlardı.

Ođlan, güvenin sabırlı eğitimle büyüdüğünü öğrendi. Ödöl mamaları ve neşeli övgülerle Pip, eğitimin eğlenceli olduğunu öğrendi. Ođlan nazık ve şefkatli olduğu için dostlukları çiçek açtı. Pip güvenmeyi, ođlan da sabırlı olmayı öğrendi. Birlikte her küçük adımda sevinç buldular. Bağları özel bir armağandı.

Şimdi oğlan ve Pip her şeyi birlikte yapıyorlar. Her güne sallanan bir kuyruk ve bir gülümsemeyle başlıyorlar. Beceriler çalışıp oyunlar oynuyorlar. Dostlukları güneşteki bir bahçe gibi büyümeye devam ediyor. Oğlan, sabır ve şefkatle güvenin çiçek açabileceğini biliyor. Pip de her zaman güvenli bir yuvası ve en iyi bir arkadaşı olacağını biliyor.